

Kedves Testvérek!

A 2024. év lezárása és a 2025. év megnyílása perceiben sok szempontból érdekesebb lenne a jövőre irányítani a figyelmünket, mint nagyon hagyományosan az elmúlt esztendő eseményeiről, történéseiről, ilyen-olyan számairól beszélni. Az a bizodalunk, hogy olyan esztendő áll előttünk, amely óriási lelki kincseket osztogathat számunkra, de ennek a csalogató reménységnek nehezen ellenállva mégis foglaljuk össze hálával azt, amit magunk mögöttünk hagyunk.

Közösségi életünk gerince a szent liturgia, a vasárnapi ünneplés, a kiemelt időszakok és jeles napok ünneplése. Mégiscsak az a legfontosabb, hogy az Eukarisztikus Jézus körül ott legyünk, vasárnaponként az egyes települések templomaiban, egy-egy kiemelt ünnepen pedig együtt, a sok apró közösség egy nagy liturgiában egyesülve. Ezzel akaratlanul is megéljük azt a valóságot, ami az Anyaszentegyház. Krisztus követése ugyanis sokkal több, mint egyéni vallásosság; azt meghaladóan közösségi Istendicséret, közösségi elmélyülés a hitben, közös szeretetszolgálat és tanúságtétel. A mai ember hajlamos fizikailag bezárkózni és engedni annak a kísértésnek, hogy a közösségi létét csak a maga által szabályozott normák mentén a digitális felületeken gyakorolja. Ezért néhol válságosnak tűnik a közös Istentisztelet és a közösségi programok is. Csak hogy ez nem a múlt, hanem a lehetséges jövő! Attól tudunk emberek maradni, hogy a tevékenységünk közös és összehangolt, olyan, ahol pontosan látjuk a másik ember szemét és érezzük a kézfogását. Az összetalálkozó tekintetek és a kezek összefonódása adja meg a szívek szövetségét is, melyre annyira szükségünk van egyéni és közösségi boldogulásunkhoz! Hogyan tudnánk ezt digitális kapcsolati hálókkal pótolni! Arra van szükségünk, hogy közös élményeink és emlékeink legyenek: közös napfelkelték és naplementék, közös dalolások, közös erőfeszítések, közös eredmények, közös hálánk az Isten előtt, közös könyörgéseink és bizalmunk a jövőben. Egyházközségeink tizenhárom településén tíz templomban van rendszeres vasárnapi vagy előesti ünneplés. Ezt úgy tudjuk tartani, hogy két atya segít egy-két szentmisével, Gellért atya a tihanyi bencés közösségből és Zab András nyugdíjas atya, illetve Marosi Szilvia világi lelkipásztori kisegítőnk némely templomban igeliturgiát végez szentáldozással. Pius atya betegsége ellenére ezt a tíz templomot nyitva tudtuk tartani a rendszeres istentiszteletre.

Programjaink számát kicsivel csökkentettük, de még így is volt elegendő lehetőség az emberi találkozásokra. Nagyöbjtben közösen vehettünk részt az egyházközségek lelkigyakorlatán, a két közös keresztútjárason Veszprémfajszon és Vöröstón, illetve liturgikus szempontból is kiemelkedő ünnepünkön a húsvéti szent háromnap szertartásain Nagyvázsonyban, Vöröstón és Nemesvámoson. Sokan ott voltunk a veszprémi passiójátékon is. Ugyancsak megünnepeltük a májusi és októberi fatimai jelenéseket épülő templomunkban. Közös zárándoklatra volt lehetőség az esztergomi Mindszenty ünnep, illetve családokkal, házaspárokkal Selmecbányára is eljutottunk, mely két napos utat Dr. Ferenc Istvánné, Judit szervezett meg számunkra.

Április végén a hittanosokkal Herényben és Csehimindszenten voltunk, szintén Judit szervezésében. Nyáron a kisebb gyerekek számára idén is megvalósult Nemesvámoson az egyházközségi napközis tábor, melyre egyre több településről érkeznek gyerekek. Huszonkettedik alkalommal rendeztük meg a Rókapusztá táborot töretlen lelkesedéssel, a fiatal vezetők lelkes odaadásával. Természetesen nem maradt el a gyerekek farsangja és az anyáknapi ünnepség sem. Márton-nap alkalmával a tótvázsonyi óvodásokat köszönthettük a tótvázsonyi templomban. Advent 1. vasárnapjának előestéjén pedig számtalan településről érkeztek gyerekek és családok, hogy koszorúkötés után közös szentmisével kezdjük az adventet a Fatima-templomban.

Egyházközségeink jelentős ifjúsági közössége a 1426. Csillagösvény cserkészcsapat. Nyolcvan körüli létszámával sok kis és nagy gyereket, középiskolást, egyetemistát, fiatal felnőttet gyűjt össze. Minden évben vízkeresztkor seregszemlén láthatjuk a csapat őrseinek bemutatkozását, de sok egyházközségi eseményünkön, feladatok végzésében is számíthatunk a cserkészek munkájára. A cserkésznevelés része

a lelki nevelés is, így a cserkészlet jelenléte komoly segítséget jelent a fiatalok vallásos elköteleződésében. A csapat évközi programjai, a különféle korosztályok hétvégi programjai, a csapatprogramok, a nyári tábor és a kiscserkészek tanyázása mind-mind egy jó lehetőség, hogy a fiatalok összegyűjtöttek és ezzel együtt felelősségvállalásra késznek érezzék magukat. Ebből következik, hogy idejüket és erejüket gyakran feláldozzák olyan feladatok végzésére is, amelyek nem saját kényelmüket, hanem mások boldogulását vagy éppen értékes programjaik megvalósulását célozza. Hálásak lehetünk értük!

Az elsődíjazásra készülő gyerekek képzésében 2024 elején elindítottunk egy olyan folyamatot, mely a felkészüléseket hétvégi plébániai alkalmakra összpontosítja. Év elején még csak nemesvámosi és veszprémfajsi gyerekekkel készültünk így, ősszel viszont valamennyi hozzánk tartozó iskolából hívtuk és várjuk a gyerekeket. Úgy tűnik, hogy ez a módszer a gyerekek számára örvedetesebb, szeretnek találkozni egymással, így a közös elsődíjazás ünneplésére már egymásnak is barátai lehetnek, nem csak idegenek. 2024-ben 20 gyermek volt elsődíjazó, közülük 4 az ünnepen keresztkedett.

A középiskolások bérmálásra készüléseben is vannak változások, ők szívesen veszik a digitális, illetve online lehetőségeket is. 2024-ben 40 fiatalunk részesült a bérmálás szentségében.

Egyházközségeink területén 4 iskolában és 5 óvodában, valamint a Fatima-házban 319 gyermek hitoktatását végezzük 30 csoportban. Marosi Szilviával és Dr. Ferencz Istvánné Judittal hárman végezzük a hitoktatást. Mind a generációs változások, mind a családi hitre-való-nevelés különböző szintjei komoly kihívások elé állítanak bennünket. Ugyanakkor a gyerekek túlnyomó többsége alapvetően szeretettel és érdeklődéssel fordul a hittan felé. Az elsődíjazásra és a bérmálásra van igény, részben a felkészülés igényességére is. Igyekszünk mindent megtenni, hogy a fiatalokban egy olyan Krisztus-kép rajzolódjon ki, amelyet a modern világban is „bátor bizalommal” tudnak követni!

A plébánia szervezeti, működési szintjén sokat tettünk a működtethetőség és az optimalizálás érdekében. Plébániavezetői feladataimban a hittanárok mellett két részmunkaidős, Hunyadvári Andrea gondnok és Hajgató Imre központi karbantartó, valamint nyár óta teljes munkaidőben Hunyadvári Laura gazdasági asszisztens segíti munkámat. Hálásan köszönöm a munkájukat és az odafigyelésüket! Ugyancsak hálásan köszönöm kántoraink és a templomokban, illetve a szálláshelyeken szolgáló testvéreink áldozatos segítségét, valamint minden olyan természetbeni vagy anyagi segítséget, amellyel bárki is, akár ismeretemen nélkül is a templomaink, közösségeink életét segítette!

A plébániai ügyintézés alapvetően kényelmesebb és gyorsabb lett, számos hivatalos ügy a plébánia honlapján keresztül digitálisan is intézhető, alakulva ezzel a modern világhoz. A személyes kapcsolatfelvételre természetesen így is marad lehetőség. Pénzügyi szempontból komoly kihívás az energiaszolgáltatókkal való kapcsolat, az energiaszolgáltatók nem korrekt üzletmenete. Ennek kapcsán az egyházközségünk kezelésében lévő ingatlanok közül 20 épületnél monitoring rendszert üzemeltetünk, azaz legalább havi, szükség esetén sűrűbb időszakban rögzítjük az energiafogyasztásokat és elemezzük azokat. Ez nagyon komoly tennivaló, de az energiaárak robbanása után egyházközségeink nem lettek volna képesek a költségek néha kiugró finanszírozására. A Fatima-ház működtetése külön hatalmas feladat, hiszen az ingatlan folyamatos fűtésére nincs módunk, ugyanakkor az igénybevételhez kapcsolódóan mindig biztosítjuk a fűtött tereket. A ház jellege miatt lakossági árú rezsivételezésre sajnos nincsen lehetőségünk. A napelemtermelések mennyisége alapján hol elektromosan, hol pedig tenderen vásárolt gázzal fűtünk, ami folyamatos figyelmet, elemzést és programozást igényel. Így viszont képesek vagyunk arra, hogy hittanórák, összejövetelek, cserkészfoglalkozások és megbeszélések lehessenek a házban anélkül, hogy a fűtésköltségek csődbe vinnék az egyházközségeket.

Az energiatakarékossághoz kapcsolódnak azok a 2024 során teljesült beruházások, átalakítások, amelyek keretében -lecserélve a korszerűtlen villanykörtéket- korszerű LED világítókat helyeztünk el több templomban. Balatonakali, Dörgicse, Vöröstó, Nagyvázsony, Tótvázsony és Veszprémfajsz

templomaiban gyakorlatilag minden világítótestet kicseréltünk év végéig. Emellett a pulai templomon kívül minden más templom harangjának vezérlését egy egységes online rendszerrel szereltük fel, aminek következménye az egységes harangozás, a távolról való elérhetőség, így a halálesetek és temetések alkalmával való közvetlen, távolról vezérelt harangozás lehetősége is.

A Fatima-ház emeleti termét idén sikerült fűtésre alkalmas klímával ellátni, így a legkisebbnél nagyobb csoportoknak már nem kell a nagy termet igénybe venni, hanem köztes megoldás is született a kicsi és a nagy termék között. Szükséges volt a nyugati emelet közös terének fűtőklímáját is cserélni, hogy a hidegebb napokon is elegendő legyen az elektromos fűtés teljesítménye.

Az év során meg tudtuk újítani a nagyvázsonyi közösségi terünk közös zuhanyzóit, Strausz Péter bakonyánai ács pedig ingyenesen helyrehozta a nagyvázsonyi épület viharban megsérült cserepezését, illetve eltávolította az épületre esett hatalmas fenyőt. Hálás köszönet neki a gyors, ingyenes segítségért!

A vászolyi templom felújítása folyamatos, az épület új ablakokkal gazdagodott, megújult a külső homlokzat és elkészült a szentély belső lábuzatának vakolása. A felújítás még folytatódik.

A Főegyházmegye szervezésében és jóvoltából, mintegy 12 millió forintból egészében megújult a mentshelyi templom külső homlokzata.

A nagyvázsonyi Német Nemzetiségi Önkormányzat Magyarország Kormányától kapott 40 millió forint támogatásból elvégezte a nagyvázsonyi Szent Ilona templom után a Szent István-templom nyugati homlokzatának megújítását is. Ez utóbbihoz összesen 5,7 millió forinttal a Főegyházmegye is hozzájárult. Köszönjük a nemzetiségi önkormányzat tagjainak és munkatársaiknak, valamint az főegyházmegyei építésziroda szakembereinek közreműködését!

A Fatima-templommal kapcsolatban nem látványos, de nagyon jelentős feladaton vagyunk túl. Az év során a Főegyházmegye 8,5 millió forint támogatásából szinte teljesen elkészületek a Fatima-templom új építési előírásokhoz is hozzáigazított, minden részletre, a Fatima-ház templommal érintkező végére és az átkötő épületre is kiterjedő kiviteli tervei. Ezek birtokában tudunk majd továbblépni és folytatni az építkezést.

Szentatyánk, Ferenc pápa a „reménység éve”-ként hirdette meg a 2025-ös jubileumi esztendő. A keresztény remény nem csupán egy belső vágyakozás egy valamivel való jobblétre, hanem határozott hitvallás arra vonatkozóan, hogy minden földi bűn, gyarlóság, békétlenség és nyomor ellenére Isten megváltásában bízhatunk, Ő a szabadító Isten, aki az el nem vesztendő boldogság felé vezet bennünket. A „remény nem csal meg”, nem elvonja a figyelmünket, hanem kivezet a rosszból. Arra hív, hogy tekintetünket a jövőbe vessük: egy olyan jövőbe, amelyet képesek vagyunk együtt, hittel, és Isten és egymás iránti szeretettel építeni, amelyből számúzzuk a bűnt, a békétlenséget és a kiszolgáltatottságot és amely jövő építése mindannyiunkat felkészít a mennyei örök boldogságban való részvételünkre.

Ez a reménység kell, hogy motiváljon bennünket minden emberi döntésünkben! Ezért építünk templomot és közösséget Krisztus köré, hogy az új nemzedéknek teret adjon Isten dicséretére és egymás szeretetben való szolgálatára.

A jubileumi szentév ajándékai között ott találjuk egyházmegyénk tiszteletre méltó püspökének, Mindszenty Józsefnek 80. évfordulós emlékét, ott találjuk tiszteletre méltó Bódi Mária Magdolna vértanú boldoggá avatásának ünnepét és még számtalan, egyelőre ismeretlen lelki ajándékot.

A jubileum lehetőség a dolgok újrakezdésére, életünk, életkörülményeink átszervezésére, megújulásra. Biztos vagyok benne, hogy számtalan meglepetés vár ránk, mint ahogy számtalan feladat is.

Európai világunk visszafordíthatatlan változás előtt áll. Aki nem hunyja be a szemét, az látja, hogy a változás elérkezik. Ezért a keresztény embernek és a keresztény közösségeknek is keresniük kell a választ arra a kérdésre, hogy a jövőben hol lesz a helyünk társadalomban? Amikor azt látjuk, hogy egyházközségeink létszáma egy negyeddel esett vissza a tíz évvel ezelőtti lélekszámhoz képest, akkor döntés előtt állunk: vajon Krisztus azt akarja, hogy -a társadalomban talán visszahúzódva- megőrizve minden kényelmes és belterjes vallásosságunkat közel száz év múlva szinte egyetlen egy se legyen belőlünk, vagy inkább, hogy innen felfelé indulva a remény emberei legyünk, akiknek szavain, tettein, időbeosztásán, elköteleződésén felragyog a mennyország vágya és Krisztus követésének megkérdőjelezhetetlensége? Miképpen tudunk egyénileg és közösségileg jobban tanúságot tenni az evangéliumról? Mi az a szolgálat, amit meg kell tennem az egyházközségben és/vagy a társadalomban az emberekért, hogy Krisztus evangéliumi reménysége életfakasztó forrás legyen nekem, a családomnak és minden embernek? Mit tehetnék? A közösségi élet, a liturgia, vagyis a szentmisék szolgálata ministrálással, olvasással, templomok karbantartása, a szeretetszolgálat, a közös imádság vagy az ezekhez kapcsolódó kisebb-nagyobb feladatok, az összetartozást segítő „zászlófelemelés”, az együtt gondolkodás a jövő egyházával... Megannyi lehetőség mindenki számára!

A reménységet a keresztségünkkel kaptuk és ez az egyik legnagyobb erőforrásunk! Vajon elhallgatjuk, mint a talentumot elásó szolga vagy bátran kilépünk vele, mint a mind az öt talentumot a pénzváltóknak adó? Ne féljünk attól, ami vár ránk! A remény nem csal meg! Ámen.